

Nr 60.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning om skatt å kaffe; given Stockholms slott den 29 januari 1932.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till förordning om skatt å kaffe.

GUSTAF.

Felix Hamrin.

Förslag

till

förordning om skatt å kaffe, som finnes i riket den

1932.

Häri genom förordnas som följer:

1 §.

För kaffe, som den 1932 kl. 6 f. m. finnes i riket, skall, med de undantag nedan sägs, till staten erläggas skatt enligt bestämmelserna i denna förordning.

Skatt skall ej erläggas för kaffe, för vilket tilläggstull utgår enligt denna dag utfärdade bestämmelser eller tullfrihet åtnjutes.

2 §.

Skyldighet att erlägga skatt enligt denna förordning åligger, där ej annat föranledes av vad i 11 § stadgas, den som vid den i 1 § angivna tid är ägare till kaffet.

Skattskyldighet äger rum allenast där myckenheten kaffe överstiger 300 kilogram; och må i fall, där skattskyldighet föreligger, vid skattens beräkning nyssnämnda kvantitet såsom skattefri avräknas.

Har kaffe efter införseln till riket blandats med annan vara, skall vid skattskyldighetens bestämmande hänsyn tagas endast till den myckenhet, varmed kaffe ingår i blandningen.

3 §.

Skatt, som i denna förordning avses, utgår med 15 öre per kilogram för orostat kaffe och med 18 öre per kilogram för rostat kaffe, därunder inbegripet till riket infört kaffesurrogat med tillsats av kaffe.

För del av kilogram beräknas ej skatt.

4 §.

1 mom. För bestämmande av den myckenhet kaffe, för vilken skatt skall erläggas, skall i nedan angivna ordning deklARATION avgivas.

Skyldig att avgiva deklARATION är

- a) envar, som enligt 2 § är pliktig erlägga skatt för kaffe; samt
- b) envar, som vid den i 1 § angivna tid för annans räkning innehar kaffe i större myckenhet än 40 kilogram, även om skatt för kaffet ej skall erläggas.

2 mom. Deklaration skall avgivas på heder och samvete samt innehålla uppgift rörande myckenheten kaffe av varje i 3 § angivet slag, den plats, varest kaffet vid den i 1 § angivna tid förvarades, ävensom ägarens och i förekommande fall innehavarens samt, där kaffet var under transport, avsändarens och mottagarens namn och bostad.

3 mom. Skyldighet att avgiva deklaration för annan än enskild person åligger vederbörande styrelse, förvaltning, syssloman, ombud och, för oskiftat stärbhus, den som sitter i boet.

4 mom. För deklarationer användas blanketter enligt formulär, som av Kungl. Maj:t fastställas. Sådana blanketter skola i Stockholm genom överståthållarämbetet, i övriga städer genom magistratens eller stadsstyrelsens och å landet genom landsfiskalens försorg på begäran kostnadsfritt tillhandahållas de uppgiftsskyldiga.

5 §.

Deklaration skall senast inom en månad från dagen för denna förordnings ikraftträdande avlämnas i Stockholm till överståthållarämbetet, i övriga städer till magistraten eller stadsstyrelsen samt på landet till vederbörande landsfiskal.

Deklaration skall avgivas till myndigheten i den ort, där den uppgifts- pliktige författningen enligt är eller bör vara mantalsskriven, eller, om han är avliden, senast varit eller bort vara mantalsskriven,

eller där vederbörande styrelse eller förvaltning har sitt säte eller syssloman eller ombud är bosatt,

eller i fall, då nämnda regler ej äga tillämpning, i den ort, där det med deklARATIONEN avsedda kaffet huvudsakligen finnes vid den i 1 § angivna tid.

Det åligger myndighet, som nu sagts, att efter hand som deklarationer inkomma ofördröjligen verkställa utdrag ur desamma i vad angår kaffe, som någon uppgiver sig innehava för annans räkning, ävensom översända utdragen till myndigheten i den ort, där den uppgivne ägaren skall avgiva deklaration.

6 §.

Det åligger i 5 § omförmälda myndigheter att övervaka, att deklarationer inkomma från alla uppgiftsskyldiga samt att avgivna deklarationer äro fullständiga och riktiga, därvid särskilt bör tillses, att envar, som idkar handel med kaffe eller eljest använder dylik vara för rörelse som av honom bedrives, fullgjort honom åliggande deklarationsskyldighet. Den som icke avgivit deklaration men kan antagas äga eller innehava förråd av kaffe, eller som avgivit ofullständig deklaration, må föreläggas att inom viss tid inkomma med deklaration eller med erforderliga uppgifter.

7 §.

1 mom. Inkomna deklARATIONER och övriga uppgifter skola av de i 5 § omförmälda myndigheter, utom för Stockholm, senast två månader från det denna förordning trätt i kraft översändas till vederbörande länsstyrelse.

2 mom. Det åligger länsstyrelse att granska inkomna deklARATIONER och i särskild längd förteckna dem, som avgivit deklARATION eller för vilka uppgifter eljest inkommit, samt fastställa den myckenhet kaffe av varje i 3 § angivet slag, för vilken skatt skall erläggas enligt denna förordning, ävensom därå belöpande skatt.

Där så finnes erforderligt, må länsstyrelsen i den ordning 6 § stadgar infordra felande uppgifter.

3 mom. Finner länsstyrelse för behörig påföring av skatt nödigt, att granskning av den skattskyldiges bokföring eller undersökning av dennes inneliggande lager av kaffe verkställes, bör länsstyrelsen föranstalta om sådan granskning eller undersökning; och äger länsstyrelsen därvid i mån av behov anlita biträde av sakkunnig.

Det åligger skattskyldig att för sådan undersökning bereda länsstyrelse eller av länsstyrelse förordnad person tillträde till handels-, fabriks- eller annan uppplagslokal samt att för granskning tillhandahålla sin bokföring och därtill hörande handlingar.

Arvode till sakkunnig bestämmes av länsstyrelsen och skall jämte annan kostnad för granskning eller undersökning, som i detta moment sägs, bestridas av medel, som enligt denna förordning inflyta till statsverket.

8 §.

Så snart ske kan skall till envar skattskyldig i rekommenderat brev med allmänna posten översändas utdrag av längden, såvitt honom angår, tillika med underrättelse om tid och sätt för skattens erläggande samt vad den skattskyldige har att iakttaga, om han vill överklaga länsstyrelsens beslut eller eljest söka befrielse från påförd skatt.

9 §.

Har i deklARATION eller annan uppgift, som enligt denna förordning avgivits, lämnats oriktigt meddelande, eller har deklARATION eller infordrad upplysning icke, där så skolat ske, avgivits, och har därav föranletts, att skatt icke, på sätt vederbort, blivit påförd, skall skatt påföras den skattskyldige till belopp, som genom berörda förfarande eller underlåtenhet undandragits statsverket.

Efterbeskattning må ej ske senare än år 1937.

10 §.

1 mom. Förmenas länsstyrelse hava vid påförande av skatt oriktigt förfarit, må besvär anföras hos kammarrätten.

Den, som vill anföra besvär över honom enligt denna förordning påfordrad skatt, åligger att inom natt och år efter det skatten blivit honom avfordrad ingiva eller på eget äventyr i betalt brev med allmänna posten insända besvären till länsstyrelsen i det län, där skatten påförts, vid påföljd, om den tid försittes, att besvären icke varda till prövning upptagna; dock må icke den omständigheten, att besvären i stället för till länsstyrelsen ingivits eller avsänts till kammarrätten, utgöra hinder för deras upptagande till prövning, därest besvären dit inkommit före utgången av den stadgade besvärstiden. I sådant fall skola besvären av kammarrätten omedelbart överlämnas till länsstyrelsen för vidare behandling på sätt i 2 mom. sägs.

2 mom. Sedan vid besvären fogats de handlingar, på vilka överklagade beslutet grundats, ävensom utdrag av längden, i vad den klagande angår, översänder länsstyrelsen skyndsamt till kammarrätten samtliga handlingar med de upplysningar och erinringar besvären anses påkalla.

11 §.

Visar skattskyldig, att kaffe, som han vid den i 1 § angivna tid innehaft, till annan levererats, och grundar sig leveransen på försäljningsavtal, som slutits före denna förordnings ikraftträdande, äger Kungl. Maj:t, där den skattskyldige icke på grund av förbehåll i försäljningsavtalet eller eljest är berättigad att hos köparen uttaga skatten, bestämma, att skattskyldigheten skall åligga köpare, eller, då skäl därtill äro, medgiva befrielse från eller återbäring av skatten.

Ansökan om sådan befrielse eller återbäring skall ingivas inom natt och år, efter det skatt vederbörande avfordrats.

12 §.

Har vid framställning av exportvara använts kaffe, för vilket restitution av erlagd tull ifrågasättes, må den för det använda kaffet bevisligen erlagda skatten av generaltullstyrelsen restitueras under iakttagande av de villkor, som för återbekommande av erlagd tullavgift stadgas i förordningen den 4 oktober 1929 (nr 307) angående tullrestitution: ägande styrelsen av tullmedel utbetala restitutionsbeloppet.

13 §.

Granskning av deklARATIONER, som enligt denna förordning avgivits, må ej verkställas av annan än myndighet, som enligt vad ovan stadgats har att mottaga deklARATION, eller jämlikt 7 § 3 mom. förordnad person. DeklARATIONERNA skola tillhandhållas dem, som i och för sin befattning böra därav erhålla del. I övrigt må deklARATION icke vara för någon tillgänglig, utan att den, som avgivit deklARATIONEN, medgivit dess offentliggörande; dock må deklARATIONER, på sätt Kungl. Maj:t förordnar, för statistisk bearbetning utlämnas till ämbetsmyndighet eller tjänsteman, åt vilken Kungl. Maj:t uppdrager utförandet av sådan bearbetning.

Deklarationerna skola med de undantag, vartill stadgandena i nästföregående stycke föranleda, hos länsstyrelsen behörigen förvaras intill utgången av år 1937, varefter deklARATIONerna skola förstöras.

14 §.

Den, som underlåter att inom föreskriven tid avlämna deklARATION, böte från och med tjugufem till och med trehundra kronor; och må länsstyrelsen förelägga den uppgiftspliktige lämpligt vite.

15 §.

Har någon i deklARATION mot bättre vetande lämnat oriktig uppgift, så att han därigenom undgått att betala skatt eller fått erlægga för låg skatt, böte högst fem gånger det belopp, som genom det oriktiga förfarandet undandragits.

Har den oriktiga uppgiften icke lämnats mot bättre vetande, men har den, som lämnat uppgiften, vid dess avgivande gjort sig skyldig till grov vårdslöshet, vare straffet böter, högst två gånger det belopp, som genom den oriktiga uppgiften undandragits.

Den, som dömes till straff enligt denna paragraf, skall jämväl förpliktas utgiva den skatt, som genom det oriktiga förfarandet undandragits.

16 §.

1 mom. Tjänsteman, vilken på grund av sin befattning med ärende, som i denna förordning avses, erhållit del av deklARATION eller skattskyldigs bokföring, må ej i vidare mån än hans tjänsteutövning fordrar yppa vare sig innehållet i sådan deklARATION eller skattskyldigs affärsförhållande, varom han därvid erhållit kännedom. Den häremot bryter vare underkastad ansvar såsom för tjänstefel. Gör annan än tjänsteman sig skyldig till förseelse som nu sagts, straffes med böter, ej under fem dagsböter.

2 mom. Den, som på grund av sådant förordnande om statistisk bearbetning av deklARATIONER, som i 13 § sägs, erhållit del av deklARATION, må ej utom tjänsten yppa något av deklARATIONENS innehåll. Vid överträdelse härav vare den skyldige förfallen till ansvar, som i 1 mom. stadgas.

17 §.

Länsstyrelse äger ådöma böter eller fälla till utgivande av vite enligt 14 §.

Åtal för förseelse, som i 15 eller 16 § omförmäles, skall anhängiggöras vid allmän domstol.

Förseelse, som omförmäles i 15 §, är föremål för allmänt åtal. Förseelse, varom i 16 § sägs, må ej åtalas av allmän åklagare, där den ej av målsägande till sådant åtal angives.

18 §.

Böter och viten, som ådömas enligt denna förordning, tillfalla kronan. Saknas tillgång till deras fulla gäldande, skola de förvandlas efter allmän strafflag.

19 §.

Bestämmelser rörande uppbörd av skatt, som i denna förordning avses, så ock de närmare föreskrifter, som eljest för tillämpning av denna förordning erfordras, meddelas av Kungl. Maj:t.

Denna förordning träder i kraft å dag, som av Kungl. Maj:t bestämmes.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 29 januari 1932.*

Närvarande:

Statsministern EKMAN, ministern för utrikes ärendena friherre RAMEL, statsråden GÄRDE, HAMRIN, VON STOCKENSTRÖM, STADENER, GYLLENSWÄRD, LARSSON, HOLMBÄCK, JEPPSSON, HANSÉN, RUNDQVIST.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Hamrin, anför:

Förut i dag har Kungl. Maj:t på min föredragning beslutat avlåta proposition till riksdagen med förslag till förordning med tillägg till gällande tulltaxa. Enligt nämnda proposition skall vid införsel av kaffe, utöver nuvarande tullsatser av 30 öre för kilogram orostat och 42 öre för kilogram rostat kaffe, utgå tilläggstull av respektive 15 öre och 18 öre per kilogram. Den föreslagna tilläggstullen å kaffe torde, såsom i propositionen förutsatts, bära kompletteras med en skatt av motsvarande storlek å kaffe, som vid tiden för tilläggstullens ikraftträdande finnes i riket.

Införseln av kaffe har under de senaste månaderna företett en påfallande stegring. Sålunda uppgick importen under sista kvartalet 1931 till i runt tal 18.7 miljoner kilogram mot 11.2 miljoner kilogram under motsvarande tidrymd år 1930. Den införsel av orostat kaffe, som ägt rum under envar av månaderna oktober—december åren 1927—1931, ävensom den kvantitet av sådant kaffe, som under ett vart av sagda år importerats, utvisas av följande sammanställning:

	okt. milj. kg.	nov. milj. kg.	dec. milj. kg.	okt.—dec. milj. kg.	hela året milj. kg.
År 1927	4.3	4.6	3.1	12.0	42.8
» 1928	4.1	3.7	2.7	10.5	42.7
» 1929	4.3	4.1	3.0	11.4	40.7
» 1930	4.2	3.6	3.4	11.2	44.7
» 1931	5.0	8.6	5.1	18.7	53.6

Av sammanställningen framgår, att införseln av orostat kaffe, som under åren 1927—1930 varit någorlunda konstant, stegrats med icke mindre än cirka 9 miljoner kilogram under år 1931, därvid huvudparten av stegringen uppenbarligen fallit på sista kvartalet.

Den ökning av kaffeimporten, som sålunda ägt rum under sistförflutna höst, torde sammanhännga med att köpmännen och allmänheten antagit, att en höjning av kaffetullen vore att förvänta. Såsom framgår av de meddelade uppgifterna, finnas ganska stora kvantiteter kaffe för närvarande

lagrade inom landet. I likhet med vad som ägde rum, då kaffetullen år 1922 höjdes, synes det vara rimligt, att dessa lager göras till föremål för en mot tullförhöjningen svarande särskild beskattning.

Jag tillåter mig i detta sammanhang erinra om att, då föregående års riksdag, i anledning av väckta motioner, beslöt höjning av skatten å bensin, riksdagen samtidigt på initiativ av bevillningsutskottet antog förslag till förordning om tillfällig skatt å bensin, som viss dag fanns i riket. Likaledes meddelades i samband med besinskattens införande år 1924 och förhöjning år 1927 bestämmelser rörande skatt å inom riket befintlig bensin.

På grund av vad sålunda anförts har jag inom finansdepartementet låtit utarbeta förslag till förordning om skatt å kaffe, som finnes inom riket den dag tullförhöjningen träder i kraft. Nämda förslag överensstämmer i huvudsak med 1922 års förordning i ämnet (Svensk författningssaml. nr 205). Vid sådant förhållande torde ej vara erforderligt att närmare ingå på en motivering av de olika bestämmelserna i förslaget. Jag torde kunna inskränka mig till att företrädesvis något beröra vissa punkter, i vilka, särskilt i förenklingssyfte, avvikelser skett från sagda förordning.

Enligt förslaget åvilar, liksom enligt 1922 års förordning, skattskyldigheten i regel ägaren av det kaffeparti, som skall beskattas. I 2 § av sagda förordning stadgades emellertid att, då ägare av kaffe enligt tidigare träffat avtal hade skyldighet att efter förordningens ikraftträdande leverera kaffe, ansvarigheten för skatten överflyttades från säljaren till köparen. Denna bestämmelse har i förslaget uteslutits, och i stället har däri — i huvudsaklig överensstämmelse med förordningen den 2 juni 1931 (nr 138) om tillfällig skatt å bensin, som finnes i riket den 4 juni 1931 — intagits stadgande om att, därest skattskyldig visar, att kaffe, som han vid förordningens ikraftträdande innehaft, till annan levererats på grund av försäljningsavtal, som slutits dessförinnan, samt att han icke på grund av förbehåll i försäljningsavtalet eller eljest är berättigad hos köparen uttaga skatten, Kungl. Maj:t äger bestämma, att skattskyldigheten skall åligga köpare, eller, där skäl därtill äro, medgiva befrielse från eller återbäring av skatten. Genom en dylik bestämmelse vinnes en avsevärd förenkling i förordningens avfattning, varjämte förekommes, att även i de fall, där den, som vid tiden för förordningens ikraftträdande är ägare av kaffet, dessförinnan med hänsyn till väntad tullförhöjning betingat sig högre pris å blivande leverans, skattskyldigheten likväl överflyttas från denne till köparen.

Enligt förslaget skall skatten utgå med belopp, som motsvarar den föreslagna ökningen i tullsatsen, eller med 15 öre per kilogram för orostat och 18 öre per kilogram för rostat kaffe. Anledning torde nämligen saknas att i enlighet med vad som bestämdes i 1922 års förordning sätta skattesatserna lägre än till skillnaden mellan de gamla och de nya tullsats-

serna, då denna skillnad icke är större än enligt det föreliggande tullförslaget.

Vidkommande härefter förfarandet för skattens bestämmande i varje särskilt fall torde i huvudsak enahanda föreskrifter som enligt 1922 års förordning böra meddelas. Sålunda torde till grund för skattens beräkning böra läggas en av den skattskyldige avgiven deklARATION om sitt innehav av kaffe. För möjliggörande av kontroll över att vederbörliga deklARATIONER avgivas torde skyldighet böra föreskrivas för envar, som innehar kaffe för annans räkning till större myckenhet än 40 kilogram, att lämna uppgift därom.

De angivna deklARATIONERNA böra, likaledes i överensstämmelse med 1922 års förordning, ingivas i Stockholm till överståthållarämbetet, i övriga städer till magistraten eller stadsstyrelsen och på landet till vederbörande landsfiskal. Det torde böra åligga dessa myndigheter att tillse, att fullständiga deklARATIONER inkomma från samtliga uppgiftsskyldiga, samt, där myndigheten lyder under länsstyrelse, att till denna insända inkomna deklARATIONER och uppgifter.

Länsstyrelsen bör därefter hava att granska och fullständiga de angivna deklARATIONERNA samt att uppgöra längd över de skattskyldiga inom länet. Sedan skattens belopp uträknats, torde det böra åligga länsstyrelsen att i rekommenderat brev till varje skattskyldig översända atdrag av längden i vad den angår honom.

Vidare böra bestämmelser meddelas om ansvar och efterbeskattning, tid och sätt för besvärs anförande, restitution av skatt för kaffe, som använts vid tillverkning av exportvara, hemlighållande av deklARATIONERNAS innehåll samt påföljden av försummad eller oriktig deklARATION m. m.

Bestämmelser angående uppbörd av ifrågavarande skatt ävensom de närmare föreskrifter i övrigt, som påkallas för förordningens tillämpning, torde böra ankomma på Kungl. Maj:t att meddela. Framhållas må, att någon uppdelning av uppbörden på två eller flera uppbördsterminer icke torde erfordras. Såsom framgår av kungörelsen den 21 juni 1922 (nr 427) ansågs sistnämnda år sådan uppdelning icke behöfelig, oaktat skatten då utgick med väsentligt högre belopp än vad nu föreslagits. I fråga om upprättande av restlängd och indrivning av skatt, vilken icke behörigen erlagts under uppbördstermin, ävensom angående restitution, avkortning och avskrivning av påford skatt torde i huvudsak bestämmelserna i gällande uppbörsreglemente böra komma till tillämpning.

Slutligen må anmärkas, att de skattebelopp, som komma att inflyta enligt ifrågavarande förordning, lämpligen synas böra i räkenskapshänseende redovisas gemensamt med tullmedlen.

Föredragande departementschefen uppläser härefter det inom finansdepartementet upprättade förslaget till *förordning om skatt å kaffe, som*

finnes i riket den 1932 samt hemställer, att Kungl. Maj:t måtte
i proposition föreslå riksdagen att antaga nämnda förslag.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda
hemställan behagar Hans Maj:t Konungen bifalla och
förordnar, att proposition av den lydelse, bilaga vid
detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Hjalmar Ekengren.
